

El Congrés Mundial de la Fam a Lourdes

ENS PARLA JOAN ROSSELL

Som el dia 31 de Maig. I per les carreteres de la Vall d'Aran van quatre coixes que porten 126 boques que canten, són de 126 nois i noies de les comarques de la Diòcesi de Barcelona que venim d'assistir com a delegats al primer Congrés MIJARC, a Lourdes. Tornem joiosos i animats per l'espectacle meravellós de tot el que hem vist (Lourdes en sí, el Congrés i els congressistes) i alligonats pel significat intens del seu missatge. Ens acompanyen en el viatge consiliaris i en Joan Rossell, que com a delegat general ha estat en contacte, a Lourdes, amb els dirigents del Congrés. Per això hem provocat aquesta conversa, per a demanar-li que ens doni la seva visió, que es una visió «per dintre»:

Què és el MIJARC?

Es la federació dels diferents moviments de joventut agrícola i rural del món. La seva finalitat no és altra que consolidar els moviments allà on n'hi ha, donant-els el sentit internacional, i fer-los néixer i després créixer allà on no hi són encara.

Sabem que aquest és el primer congrés del MIJARC. Quina finalitat té?

Primerament, donar una majoria d'edat al MIJARC, que no la tenia encara, perquè es un moviment nou. Els signes externs d'aquesta majoria d'edat poden molt bé ser que, amb motiu del Congrés, s'ha anunciat el seu ingrés a la UNESCO i a la FAO. També proclamar al món que l'Església ha volgut prendre l'iniciativa d'organitzar el moviment apostòlic de la joventut rural en el món lliure. Donar consciència de solidaritat i unió a tothom que treballa apostòlicament dintre l'ambient rural de tots els països. Celebrar el 30 aniversari de la JAC francesa i demostrar que el moviment d'Acció Catòlica és un moviment potent, i alhora d'allà on es pot arribar amb l'experiència d'uns anys d'acció.

El tema del Congrés ha estat: la Fam en el món. Ens pots dir per què s'ha escollit aquest tema?

En el món encara es majoria la joventut rural. És un fet que consta en les estadístiques. A més, desgraciadament són majoria els rurals del món que passen fam. No és una exageració. Ni tampoc ens referim solament a la fam en sentit biològic, sinó també a la legítima fam de cultura, de justícia, de Déu. Aquest problema és greu, especialment en els països que anomenem subdesenvotllats com la Índia, alguns indrets de l'Amèrica del Sur, etc., en els quals la població és quasi tota rural i que en realitat viuen en l'esclavitud de països poderosos i tècnicament més avançats.

Per què s'ha triat Lourdes com escenari d'aquest Congrés?

Per diverses raons. La primera, per la Mare de Déu. Lourdes és el santuari marià més conegut internacionalment. La joventut rural catòlica no podia fer res més bonic i eficaç: oferir als peus de la Mare les seves inquietuds i els seus desitjos. Segona: perquè França és la nació que té més militants de la JAC i perquè aquest any celebra el 30 aniversari de la seva fundació. I hi ha una altra raó d'ordre més pràctic: ben segur que en cap lloc del món s'haurien trobat tants mitjans i possibilitats, tractant-se d'acollir a un nombre tan gran de congressistes. Lourdes té al·lojament adequat per tanta gent, i com per altra banda no és una ciutat gran, «hem estat sols» i el Congrés exigia un clima «de carrer», apart del que ja es creava en cada un dels seus actes. Lourdes ha estat el lloc ideal per aconseguir tot això.

Has dit que hi assistiren molts joves i noies. Efectivament, els actes massius eren impressionants. Tens alguna dada concreta de l'assistència dels congressistes?

Han assistit 30 000 joves i noies delegats de 61 països. Un Congrés autènticament internacional on eren representats totes les races i tots els continents.

Quin lloc podem dir que ha tingut la nostra participació?

Molt modest, però molt d'acord amb la realitat del nostre Moviment, que és petit perquè encara és jove. Erem uns 400 de tota Espanya, dels quals 126 de la nostra diòcesi, que portavem la representació de totes les comarques en les que el nostre moviment és ja una realitat.

Quins han estat els actes principals del Congrés?

El més important sigué el Pontifical. Ens unírem tots a l'acció litúrgica per una «comunió» vertaderament universal amb els nostres germans del món rural. Dos cents cinquanta sacerdots distribuïren la sagrada comunió durant 17 minuts.

Un altre acte que em va impressionar molt fou el joc escènic, símbol de la fam al món, extraordinàriament ben representat, amb un guió valent i una precisió i qualitat escenogràfica insuperable.

Què et sembla, per a concloure, que en podem treure nosaltres de Lourdes?

Hem de dir que ja n'hem tret molt. El recolliment en la pregària que els de la nostra diòcesi férem a la gruta als peus de la Verge poc abans de marxar, i les paraules sinceres i oportunes dels nois i noies que varen parlar en el sobretaula de cloenda del pelegrinatge, a Tremp, ens fa veure que hem entès el Congrés i els problemes del món rural. Perquè les paraules d'aquells nois i noies foren una repetició sincera de les que varen dir els personatges centrals al final del joc escènic: «Ajudar a aquests problemes i contribuir a solucionar-los, depèn de nosaltres». I no sols una repetició, sinó una resposta autènticament militant: «La joventut del món pot comptar amb nosaltres». — P. S.

Llerona

Seria molt interessant presentar un breu resum històric de la Parròquia de Santa Maria de Llerona: la presència de la colonització romana, les esglésies, les cases i els personatges. Recordaré només que a la nau del nostre temple hi havia hagut una llosa sepulcral d'un pagès tingut per sant, el qual fou mort pels francesos, i desenterrat uns anys després, es trobà que el seu cos encara rajava sang fresca.

Avui gran part del nostre jovent sembla mort. Viu o vegeta sota la llosa de la indiferència espiritual. Indiferent a la cultura, als fets i necessitats socials; indiferent a tot. Sembla que els divertiments i els plaers dels nostres dies, emmarcats dintre la general manca d'honradesa que a tots els estaments han portat les circumstàncies de desorientació i amoralitat, han estat un certificat de defunció als ideals de joventut, fins i tot a la mateixa personalitat humana.

Però el dia 22 de maig es va posar en evidència que per les venes joves encara hi corre sang fresca. Que hi ha nois i noies que es volen preparar bé per a fundar una llar cristiana amb garanties d'èxit. Que creuen en la convivència entre veïns, amb la Parròquia i amb les parròquies veïnes. Que volen contactes entre el jovent i omplir-se d'ideals divins, ja que els humans fallen i moltes vegades son falsejats. Això ho deia, entre actes de pietat, esbargiments i conferències, la joventut de les quatre parròquies de Les Franqueses, quan, convidats pels respectius senyors Rectors, van convida la Jornada de Joventut a Llerona, sota el lema: «Millorem les nostres llars». Els actes foren molts i diversos. L'assistència, nombrosa, alegre i animada.

Esperem que aquest començament continuï, creixi i fructifiqui. — V.

La "Conversa amb Marcel Galobart" segueix a la pàgina següent